

fald har man simplificeret selve Administrationen af Nødhjælpsarbejder, saaledes at man nu maa gaa ud fra, at den Hindring, som der utvivlsomt var tidligere, i hvert Fald er blevet formindsket i meget høj Grad.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger, men dog sige, at han forsømmer jo ingen Lejlighed, naar han har taget Ordet, til at sige de største Ubehageligheder til Regeringen og Venstre, som han i det hele taget kan finde paa. Det var ogsaa, synes det mig, hans væsentligste Indlæg i Debatten her, selv om hans Tale var lang. Han viste ingen som helst Udveje, ingen nye Veje, og der var heller ikke nogen bestemt Retning indenfor de gamle Veje, som han ønskede at anvise. Han stillede Spørgsmaal, han karakteriserede Regeringens Politik som den mest ensidige og arbejderfjendtlige. Men det ærede Medlem gør sig skyldig i en Fejltagelse, han sagde, at Regeringen ingenting vilde gøre. Han talte, saa vidt jeg forstod ham, noget om, at vi skulde støtte Industrien med Laan, hvis vi ikke vilde gaa de andre Veje, som Socialdemokratiet og de Konservative havde anvist. Ja, de specielle Veje, som de to Partier har anvist, er jo for det konservative Partis Vedkommende en forøget Toldbeskyttelse og for Socialdemokratiets Vedkommende en forøget Toldbeskyttelse i Forbindelse med en Tilskudspolitik. (Modsigelse). Ja, det ligger der jo Forslag om paa Rigsdagens Bord. Kærnen er netop de to Ting; det var ogsaa det, som den daværende Regering satte Livet ind for og satte det til paa sidste Efteraar, saa at det skulde være noget, man ikke brød sig om, tror jeg, Kendsgerningerne vil vise ikke er rigtigt.

De to Veje har Regeringen afvist, fordi de ikke vilde bidrage til at komme nedad med Produktionsudgifterne, men bidrage til at holde dem oppe, og saa vilde det nødvendige Tryk udeblive, det Tryk, som skal lægges og altid maa lægges paa de erhvervsdrivende — og det gælder alle Klasser —, hvis de skal nedad med deres Indtægter. Der er jo ingen, der ønsker dette, og der er ingen, der frivillig, i hvert Fald ikke i nogen større Udstrækning frivillig, gaar ind paa et Afslag, naar dette kan undgaaes. Det er rimeligt, at man i det økonomiske Liv skaffer sig den Indtægt og den økonomiske Stilling ad lovlige og hæderlige Veje, som man kan naa, men det er nødvendigt, hvis man skal gaa nedad, at der er det Tryk, at man ikke kan faa mere. Hvis man derfor gaar til at gennemføre Toldforanstaltninger og Tilskudspolitik, saa muliggøres Opret-

holdelsen af Produktionsomkostningerne, saa kommer man ikke væk derfra. Men det ærede Medlem sagde — og det var Misforstaaelsen hos det ærede Medlem —, at Venstre ogsaa principielt havde afvist alt. Men det er jo ikke rigtigt. Naar man fra Industriens og vedkommende Virksomheders Side vilde gaa ned paa et rimeligt og konkurrenceedygtigt Grundlag, har Regeringen jo baade ved sin Stilling overfor Socialdemokratiet og i sit Svar til Tekstilindustrien vist, at saa vilde den være villig til at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, om der kunde findes en Støtte, og dér har man — — jeg tror ikke, nogen er i Tvivl om det — tænkt paa Laan til disse Virksomheder. Jeg har ikke det mindste imod, at det ærede Medlem Hr. Holstein siger os Ubehageligheder, men jeg vilde ønske, at han holdt sig til det rigtige og ikke fremsætter Ubehageligheder, som savner Bund i Virkeligheden.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen sagde, at Venstre ønskede at føre Arbejderne over paa Fattigvæsenet. Dette vil jeg protestere imod. Det er fuldkommen urigtigt. Vi ønsker, at hele det danske Erhvervsliv skal komme i Gang igen, men vi ved, som jeg før sagde i en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Holstein, at hvis man ikke kommer ind under et økonomisk Tryk, kommer man ikke ned. Dette Tryk er jo ogsaa hele det øvrige Erhvervsliv inde under. Tror nogen, at de andre Erhvervsgrene, Landbrug, Fiskeri, ja alle Erhvervsgrene ikke ogsaa er inde under et økonomisk Tryk? Læs Landøkonomisk Driftbureaus Beretninger f. Eks., hvor det gøres op, at selv en mindre Jordbruger, der for sit personlige Arbejde har den største Fortjeneste, faar gennemsnitlig 30 pCt. mindre, end han vilde kunne tjene ved at arbejde som almindelig Lønarbejder i samme Tid. Hele Erhvervslivet er inde under dette Tryk. Hvis man ikke kommer ind under det, gaar man ikke ned; man gaar ikke frivillig ned, og det er der ikke noget at sige til.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch hævdede, at Venstre havde ensidig peget paa Lønnedsættelser, ja, det var jo næsten saadan, at det kun var det, man havde peget paa. Jeg vil sige til det ærede Medlem, for at bruge et Udtryk af ham selv, at den naive og barnlige Gentagelse, som han her præsterede af andres urigtige Udtalelser, bliver jo ikke mere rigtig, fordi han nu staar op og gentager den. Den er forkert, og han kan ikke paavise en eneste Udtalelse — i hvert Fald ikke af dem, som taler paa Venstres Vegne —, hvor man har hæftet